

la contra | ENRIC RAMIONET

Entre flames

Per responsabilitat, haurem de seguir perfeccionant les mesures de prevenció i incrementant els recursos per a l'extinció dels incendis forestals

«Els arbres negres, ensutjats, denerits, s'aixecaven com espectres sobre una terra llisa i cendrosa», escrivia Joaquim Ruyra a *Entre flames*, unes narracions sorgides de la mirada horroritzada pels efectes d'un incendi que l'any 1928 havia devastat les Gavarres.

Estius xafogosos i focs a bosc: les coses són així a aquesta banda del món i qui més qui menys, tothom conserva algunes flames a la memòria. Als de la meua generació, quan evocuem el temps en què els esdeveniments encara ens retornen lligats a fenòmens naturals —l'any de la nevada, l'any de les glaçades—, ens apareix amb potència el record de l'any del gran incendi de la Costa Brava. L'estiu de 1967 va ser extremadament calorós, però quan es sumen pocs anys i poques referències per mesurar la vida, els excessos climàtics no tenen importància. Les pors, en canvi, són molt més poderoses. I si aquelles nits de finals de juliol i primers d'agost de la nostra infantesa han esdevingut inoblidables, és per l'incendi enorme, desbocat, incontrolable, que durant sis dies es va estendre des de les muntanyes de Lloret als municipis de Tossa, Vidreres, Llagostera, Santa Cristina d'Aro i Sant Feliu de Guíxols. Indrets singulars del massís de l'Ardenya-Cadiretes com Sant Grau, Solius, els Carcaixells o Pedralta es veien cremar des dels nuclis urbans i en aquelles nits enceses, els emplaçaments més elevats de cada població s'omplien de gent que contemplava l'impressionant horitzó rogenic.

Els més petits, és clar, vivíem el desconcert i el temor de la incertesa, procurant endevinar en el rostre dels adults si finalment s'esdevindria la catàstrofe anunciada i les flames traspassarien la costa d'Alou per enfilar-se, ja imparables, cap el cor de les Gavarres. La catàstrofe no va arribar i després de sis dies i 4.000 hectàrees cremades, els bombers, la Guàrdia Civil, uns centenars de soldats de lleva i una multitud de voluntaris mobilitzats, entre els quals molts turistes, varen aconseguir sufocar el foc.

Efectes de l'incendi a Horta de Sant Joan. / JUDITH FERNÁNDEZ

seguint sufocar el foc.

En la mitologia local de la meua població, aquell gran incendi hi va deixar algunes històries sobre l'atàvica saviesa dels bosquetans i la infinita incompetència de les autoritats de qualsevol mena. No sé si totes són certes però són molt pròpies de l'època. A les darreries del franquisme l'Estat només es mostrava eficaç perseguint comunistes.

Tampoc es va millorar gaire durant el llarg aclaparament de la transició. Aleshores, després de l'abandonament de moltes activitats econòmiques tradicionals, sense gestió forestal, ni mesures preventives, amb múltiples urbanitzacions ocupant desordenadament zones d'alt risc, aquest país s'havia convertit en un escenari perfecte per a la propagació d'incendis. Amb el temps i a còpia de tragè-

dies i daltabaixos polítics, l'organització, els recursos, la capacitat, la professionalitat per combatre'ls s'ha incrementat moltíssim. Però la climatologia ens situa de forma periòdica en terra de focs i m'imagino que a la Catalunya central també conserven a la memòria els horitzons rogenços de l'incendi de 1994. I al Bages el 1998, i a Sant Llorenç Savall el 2003.

I a més, en aquest darrer cas, com en el d'aquest any a Horta de Sant Joan, vinculats a la dolorosa pèrdua de vides humanes. Per responsabilitat o fruit dels inevitables combats polítics, haurem de seguir perfeccionant les mesures de prevenció i incrementant els recursos per l'extinció, i fins i tot, potser, reconsiderarem alguns dels avantatges dels models participatius que ara s'han abandonat. Però no ens serà fàcil deixar de viure entre flames.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Partitura i ascesi

Si vostès llegeixen aquesta columna a les sis de la tarda ja fan tard. A aquesta hora comença, a la Nau Còclea de Camallera, la interpretació que Oriol Ponsatí-Murlà farà de les *Vexations* d'Erik Satie. De fet, però, això que els dic no és cert. No faran tard, vinguin d'on vinguin, encara que sigui del poble més allunyat de l'Alt Empordà que es pugui trobar en tota la geografia que abraça aquest diari. De fet, si llegeixen aquesta columna a les sis de la tarda encara tenen tot un dia per arribar a Camallera. Oriol Ponsatí és un individu molt difícil de classificar, una de les persones més inquietes, creatives, polifacètiques i divertides que conec. No solament dirigeix Accent Editorial (l'interessant, innovador segell de Girona), i fa classes a la UdG (de filosofia: és a punt de llegir la seva tesi sobre Sant Agustí), i tradueix i escriu, sinó que munta recitals poètics (¿en podríem dir alternatius?) i és un expert musicòleg. Doncs bé: l'Oriol s'atrevirà, des d'avui a les sis, amb aquesta obra singular, esbojarrada, precursora, pionera de la modernitat, il·luminada, recurrent, fantàstica per la seva desproporció. Es tracta d'executar, sense intermedis, una peça que té una durada aproximada d'un minut i escaig (en funció de la lectura del *tempo* de cada executant) al llarg de 840 repeticions. «Serà bo preparar-se prèviament, i en el major dels silencis, per a immobilitats serioses», va escriure el mateix Satie el 1893, en el prefaci de la peça. Des d'aleshores, bé: des que John Cage la va descobrir el 1949, han quedat fascinats per aquest *motif*, per aquesta mínima barreja màxima d'automatisme i misticisme, noms tan destacats com el mateix Cage, Nyman o Warhol, que va construir l'experiència també radical de *Sleep* per il·lustrar *Vexations* a la Tate Modern de Londres. Ben poques vegades al món un sol músic s'ha atrevit amb aquesta maratò de pessigades. Ara, avui a les sis, Oriol Ponsatí —amb la col·laboració esporàdica d'Enric Casassas, també poètica i estel·lar— és a punt d'enfrontar-se a una aventura a mig camí entre la partitura i l'ascesi. Salut i dits!

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC
OR METAL

MILLOR AÏLLAMENT I DURABILITAT. MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA

972 47 61 27
www.ormetal.es

122454-617709B

PUBLICITAT

al aire

www.alaire.es

GIRONA
Av. de França, 151
Sarrà de Ter
Tf +34 972 172 222

FIGUERES
Ctra N-Illa, Km 1,100
Vilamala
Tf +34 972 525 355

OUTLET
Ctra N-Illa, Km 4,100
Figueres
Tf +34 972 505 400

REBAIXES

4000 m² mobiliari d'exterior

PROJECTES • MOBILIARI • DECORACIÓ • HOSTALERIA

110416-98627V

PUBLICITAT

MIRAM' INTERIORES

972 78 00 39
mirela-miram@feliuoy.com

GRUP FELIU MOY
SERVEI GLOBAL

PUBLICITAT

105705-955916W

l'estiu arriba a...
Bambu Bambu

972 642 333
obert cada dia (inclosos festius)
La Bisbal d'Empordà